

KAZANMAK DEĞİL KAYBETMEMEK...

Geschrieben von: Erkiner

Montag, den 21. Juni 2010 um 18:51 Uhr -

Engin Erkiner: Şemdinli'de karşılıklı olarak en az 20 kişinin öldüğü çatışmanın yaşandığı mevzileri ziyaret eden Başbakan Erdoğan, "kazanamayacaklar" demiş... Baş bakan bunu kamuoyunda yükselen tansiyonu düşürmek amacıyla mı söyledi, yoksa askeri mantığının doğal icabı olarak mı dile getirdi, bilemeyiz. Ama şu soruyu sorabiliriz:

Kazanmak isteyen mi var? Ya da PKK askeri olarak kazanamayacağını, Türkiye Cumhuriyeti ordusunu yenemeyeceğini bilmiyor mu?

Örgütün son birkaç ayın değil son birkaç yılın yazılarına ve açıklamalarına baktığımızda bu gerçeğin bilindiğini görürüz. PKK, askeri bir zaferin mümkün olmadığını görüyor. 20 yıl önce böyle düşünmüyordu, ama koşullar değişmiştir ve artık başka türlü düşünülmesi gerekmektedir.

PKK'nin çabası askeri olarak kazanmak değil, kaybetmemektir...

Bu bir savunma stratejisi midir?

Öyle denilemez...

Bu anlayış gerilla savaşlarının büyük bölümünde görülür: çatışmayı, bazen şiddetlenmekle birlikte, ortalama olarak düşük yoğunlukta sürdürerek zamana yaymak...

Acelesi olan iktidardır. Ulusal sınırlar içindeki devletin en önemli özelliği, güç kullanma tekeli elinde bulundurmasıdır. Eğer bu tekel, en azından ülkenin belirli bir bölümünde elde tutulamıyorsa, orada devletin yıpranması söz konusudur. Hiçbir devlet topraklarında sürüp giden silahlı bir çatışma ile yıllarca birlikte yaşayamaz. Dolayısıyla devletin ve hükümetin acelesi olmak zorundadır...

Diğer taraf ise, eğer önemli bir kitle desteğine ulaşmış ve çok sayıda ara kadroyu oluşturabilmiş

KAZANMAK DEĞİL KAYBETMEMEK...

Geschrieben von: Erkiner

Montag, den 21. Juni 2010 um 18:51 Uhr -

---

ise, çatışmayı zamana yaymaktan çekinmez. Onun acelesi yoktur. Bu çatışmayı askeri olarak kazanamayacağını bilmektedir. Verilen mesaj, “biz kazanacağız” değil, “siz de kazanamazsınız” şeklindedir. Bu savaşın galibi yoktur ve çatışma uzadıkça kaybedenler, sorunu bir an önce çözmek zorunda olanlar olacaktır.

Hükümet ve devlet bazen bu gerçeği teslim ediyor. “Bu savaşın kazananı olmayacak. Sorunu gerekli açılımları yaparak çözelim” diye düşünüyor. Ne ki, böyle düşünüldüğünde bile askeri mantık terk edilmiyor. Bu durumda sözü edilen açılım, yeni bir askeri hamle öncesindeki manevra düzeyine inmiş oluyor.

“Türkiye askeri olarak eskisinden daha güçlüdür. Önemli bir askeri donanıma sahiptir, ek olarak da bu donanımın bir bölümünü artık kendisi üretebilmektedir. Türkiye, İran ve Suriye ile birlikte, PKK'ya karşı ortak hareket etmek olanağına eskisinden daha fazla sahiptir.”

Dolayısıyla sivil, barışçı bir çözüme de ihtiyacımız yoktur!

Bu mantık, hükümet yanlısı bazı yazarlar tarafından açıkça ifade ediliyor.

Anlaşılan odur ki, ordu ve hükümet Sri Lanka'daki Tamiller örneğinden fazlasıyla etkilenmiştir. Sri Lanka'da ordu, Tamiller'i kesin bir askeri yenilgiye uğrattı, bütün önderlerini öldürdü ya da tutukladı. Çok sayıda Tamil gerillası ve yandaşlarını da kamplara doldurdu.

“Aynısını biz neden yapamayalım?” diye düşünüyor.

Nedenini anlamak zor değil...

Birincisi: Kürdistan, Seylan gibi ada değildir. Kürtlerin hareket alanı Seylan ile karşılaştırılmayacak kadar geniştir.

KAZANMAK DEĞİL KAYBETMEMEK...

Geschrieben von: Erkiner

Montag, den 21. Juni 2010 um 18:51 Uhr -

İkincisi: Hevron gibi insansız gözetleme uçaklarına sahip olmak, özel komando birlikleri yetiştirmek, orduyu gece görüş cihazlarıyla donatmak, klasik kır gerilla savaşını yapılamaz duruma getirir. Vietnam, Küba ya da Che Guevara örneklerinde olduğu gibi, artık silahlı bir grup insanın coğrafi olarak ulaşılması zor bir alanda barınarak gerilla taktikleriyle eylem koyması mümkün değildir. Artık girilemeyecek alan yoktur, gece ve gündüz gözetlenemeyecek bölge yoktur.

Kırsal alanda sürekli olarak hareketli gerilla birlikleri bulundurmamak artık çok zordur.

Ordu, gelişen askeri teknik sayesinde büyük bir avantaja sahip olmuştur ama, karşısındaki güç de 20 yıl öncesinin taktiklerini kullanmıyor.

Gözetlenmesi zor küçük gruplarla riski az etkisi büyük eylemlere girmek (askeri birliklerin yollarına mayın döşenmesi gibi), eylem zamanı toplanıp eylemden sonra dağılarak sürekli bir silahlı güç oluşturmamak gibi...

Hevronların ve termal kameraların yer tespitine karşı üzerini ıslak çarşafla örterek hareket etmek, ancak yıllardır savaşın içinde olanların bulabileceği bir yöntemdir.

Türk silahlı kuvvetleri 26 yıldır büyük bir savaş tecrübesi kazandı, ama sadece kendileri kazanmadılar...

Farklı bir ülkede, Afganistan'da da benzer bir durumu görmek mümkündür. Kısaca Taliban olarak anılabilecek güçler koalisyonu, yıllardan beri her türlü teknolojik olanağa sahip olan ABD ve öteki NATO güçleriyle savaşıyor ve ülkenin büyük bölümünü denetiminde tutuyor. ABD bu ülkede insansız keşif ve savaş uçağı olan Predator'a sahip... Bu uçak, Hevron gibi savaş uçaklarına bilgi iletmiyor, taşıdığı füzelerle doğrudan saldırabiliyor. Yerde insanları izleyebilecek kadar hassas kameralara sahip... ABD bu sayede birkaç Taliban önderinin evini bulabildi ve beklemeden füze saldırısı yapabildi. Buna rağmen savaşta durumları hiç iyi değil...

Afganistan'da büyük teknolojik üstünlüğün askeri çözüm için yetmediği her geçen gün biraz daha iyi görülüyor.

KAZANMAK DEĞİL KAYBETMEMEK...

Geschrieben von: Erkiner

Montag, den 21. Juni 2010 um 18:51 Uhr -

Ülkede önemli yeraltı kaynakları bulunduktan sonra (Lityum gibi) işgalciler nasıl geri çekilecekler, o da ayrı bir sorun...

Bize dönersek...

Askeri çözümün yine puan kazandığı bir dönemi yaşayacağız. Ardından bu işin böyle çözümlenemeyeceği yeniden anlaşılacak ve yeni bir açılım gelecek...

Bakalım bu yeni açılım ne oranda sivil ve barışçı bir içeriğe sahip olacak ve ne zaman gelecek?